

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glaahder , Munksgaard, 1965-83., s. 67. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267575520/facsimile.pdf> (tilgået 11. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Førend Soolen saa skær blef skabt, ret Liuset at tænde,
 Førend Soolen saa klar, som Verdens Øje mon være,
 Med Planeternes Skar' oc Maan' oc Stiernerne Skære,
 Nogen tiid blef udkast, oc virkt paa Himmel den reene,
 Verden at liuse fast, som blankest' ædele Steene.
 Er da Datteren før, end Moderen monne fremskriide,
 Sligt mand neppeleg hør, det Naturkyndig' ej viilde.
 Vi her skulle forstaa', om Liuset dømme, som førre
 Om Materien raa, Gud vilde Verden af giøre.
 Ligesom Moses der det monne Jorderig næfne,
 Som ej Jorderig er, men Sæd oc Jorderigs efne;
 Vi oc skulle forstaa, ved Lius, Gud første Dag gjorde,
 Den Materie raa, hvoraf der skulde lius vorde,
 Hvilkens Skaberen god der efter Dagen den fierde
 Kostelig mestred' ud, oc ret fuld Klarhed forerde,
 Ja uddelde der slig Sæd stafered til alle
 Skinnende Legemer, som ham bedst kunde befalde.
 Soolen gaaer for i dants, bær Lycte for Stierner end alle,
 Gilver oc Maanen glants, de hende Frue maac kalde.
 Liunild oc anden Ild, oc ædle skinnende Steene,
 Stierne hver blank oc mild, Planeter lius samt reene,
 [17] Søn vi viidere faaer paa fierde Dagen at høre,
 Hvor den HERRE formaær sit Lius ofvr Verden at føre.
 Skulle vi midler tiid os det om Liuset indbilde,
 Som Lius-Mesteren bliid den første Morgen bestilte,
 At det fiuste med Skel, (h) oc var saa skinnend' et Øje,
 At sig Jorderig vel dermed tre Dage lod neje,
 Søndag og Mandags tiid oc Tiisdag siden til qvelde,
 Liuste Materien hvil for Dagen vilde sig heldc.
 Vi her lade det staae vill' ej paa svellende Dybe,
 Men slaa Seglene fra, oc inden Skærene krybe.
 U-randsagelig ting os icke gaffner at forske,
 Job gaaer saadant omkring, men sligt randsage de dorske,
 Vi behesver ej meer, end at vi skue med øre,
 Ja med Under vi seer, Gud ypperste Mester (i) at være.

(h) Første
Dags Lius var
icke aldelig
u klar.

(i) God er een
underlig Liu-
se-Mester.

A*